

Γράφουν: Νίκος Κατσιφής - Τάσος Χριστόπουλος

Κάθε μέρα που περνάει, αποδεικνύεται περίτρανα πως το κυβερνητικό αφήγημα της σταθερότητας και ανάπτυξης, δε σημαίνει κάτι άλλο πέρα από κλιμάκωση της επίθεσης στην εργατική τάξη, ένταση της εκμετάλλευσης, συρρίκνωσης του εισοδήματος και περιστολής των δικαιωμάτων μας. Οι εξαγγελίες της κυβέρνησης για την επόμενη μέρα, προετοιμάζουν το νέο σκληρό γύρο αντεργατικών μέτρων για εμάς και εξασφάλιση της κερδοφορίας για τα αφεντικά.

Ήδη πληρώνουμε ακριβά το μάρμαρο των μεταρρυθμίσεων και της «επενδυτικής αναβάθμισης», με τις υπέρογκες αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης, την εκτίναξη του πληθωρισμού, την αύξηση της άμεσης κι έμμεσης φορολογίας και την αντικειμενική μείωση του πραγματικού μισθού.

Την ίδια στιγμή, το κεφάλαιο καταγράφει ιστορικά ρεκόρ κερδοφορίας. Οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρίες εμφάνισαν κέρδη 10,4 δις ευρώ για το 2022 και καλπάζουν όπως όλα δείχνουν για ακόμα μεγαλύτερο άλμα μέσα στο 2023, έχοντας ως εγγυητή την κυβέρνηση που νομοθετεί υπέρ της κερδοφορίας και διασφαλίζει την ασφάλεια και τη σταθερότητα της καπιταλιστικής ανάπτυξης με μια σειρά από ελαφρύνσεις και χρηματοδοτήσεις και ικανοποιεί τις απαιτήσεις τους.

Ο κλάδος των κατασκευών, τα τελευταία χρόνια αποτελεί και πάλι ένα δυνατό «άλογο» στην κούρσα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Αυτό αποτυπώνει η ξέφρενη οικοδομική δραστηριότητα (αύξηση πάνω από 20% σε άδειες και όγκο κατά το 2021, αύξηση κοντά στο 10% το 2022, ενώ το ίδιο φαίνεται για το 2023) και η αύξηση της απασχόλησης όπως φαίνεται κι από τα στοιχεία του ΕΦΚΑ (70.000 οικοδόμοι θα πάρουν το δώρο τον Αύγουστο του 2023, σε σχέση με 62.000 τον Αύγουστο του 2022 και 57.000 το 2021).

Τα μεγαθήρια του κατασκευαστικού τομέα προχωρούν σε ανακατατάξεις που θα τα προετοιμάσουν για το ακόμα μεγαλύτερο φαγοπότη εν όψει των μεγάλων έργων. Η χρηματοδότηση των κατασκευαστικών εταιριών μόνο από το ταμείο ανάκαμψης μέχρι το 2026 αναμένεται να υπερβεί τα 26 δις ευρώ συνολικά, για έργα πράσινης ανάπτυξης, ενέργειας κλπ.

Τι σημαίνει αυτό, αν όχι υπερκέρδη για τους μεγάλους και μικρούς κατασκευαστές; Τι σημαίνει αυτό, αν όχι ξεζούμισμα για εμάς, που παίρνουμε ως αντάλλαγμα ένα ελαφρώς αυξημένο μεροκάματο, το οποίο εξανεμίζεται σχεδόν αμέσως, ενώ την ίδια στιγμή παίζουμε κορώνα

γράμματα τις ζωές μας , λόγω της εντατικοποίησης και της έλλειψης μέτρων ασφάλειας και υγιεινής;

Δεκάδες είναι οι νεκροί και σακατεμένοι συνάδελφοί μας, στους χώρους δουλειάς. Το πρόσφατο τραγικό έγκλημα με την κατάρρευση της γέφυρας στην Πάτρα, φανερώνει πως τίποτα δεν λογαριάζει το κεφάλαιο μπροστά στα κέρδη του.

Ήδη κλείσαμε ένα χρόνο από την υπογραφή της ... εθελοντικής κλαδικής Σύμβασης.

Ας αναρωτηθούμε:

Αν μας αρκούν οι μικροαυξήσεις στα χαμηλά μεροκάματα, τις οποίες πλέον καλύπτει η αύξηση του κατώτατου μεροκάματου από την κυβέρνηση κι αν ανταποκρίνονται στις πραγματικές σημερινές ανάγκες μας, αλλά και σε αυτά που παράγουμε για τους εργοδότες μας.

Αν μας καλύπτει πραγματικά, μια και δεν είναι υποχρεωτική για όλους τους εργοδότες.

Αν μας αρκεί να δουλεύουμε με εξαντλητικούς ρυθμούς και για πάνω από επτά ώρες, αφού δεν έχουμε κατοχυρώσει το 7ωρο 5μερο τόσο στα στα μεγάλα έργα, όσο και στη συμβατική οικοδομή και μικρότερα έργα. Ενώ δεν διασφαλίστηκε από την καινούρια σύμβαση ούτε το ωράριο των 7 και 45.

Αν μας αρκεί να έχουμε δουλειά κάθε μέρα χωρίς ένσημο, κάτι που είναι πλέον το πιο σύνηθες στα μικρά έργα, τις ανακαινίσεις και τα μερεμέτια.

Αν μας αρκεί να γυρνάμε με τα θερμόμετρα στο χέρι τις μέρες του καύσωνα, περιμένοντας πότε θα πιάσει τους 40 βαθμούς η θερμοκρασία για να σταματήσουμε.

Ξέρουμε καλά πως τίποτα από αυτά δεν είναι αρκετό και πως βρισκόμαστε μακριά ακόμα από την ικανοποίηση των στοιχειωδών βασικών αναγκών μας.

Γνωρίζουμε πως αν δεν απαντήσουμε και δεν διεκδικήσουμε, η κατάσταση αυτή θα παγιωθεί και η επίθεση στα δικαιώματά μας θα κλιμακωθεί. Το κατασκευαστικό κεφάλαιο θα συνεχίζει να αλωνίζει και να θησαυρίζει όσο έχει δουλειά, πάνω στις πλάτες μας και με το δικό μας ιδρώτα, κάποιες φορές και με το αίμα μας.

Για αυτό, πρέπει να προχωρήσουμε άμεσα στην καταγγελία της ανεπαρκούς πλέον Κλαδικής Σύμβασης και την υπογραφή νέας με βασικά αιτήματα:

- **Πραγματικές αυξήσεις στα μεροκάματα που να καλύπτουν τις ανάγκες μας.**
- **Κατοχύρωση του 7ωρου 5μερου**
- **Μέτρα ασφαλείας και υγιεινής έτσι ακριβώς όπως τα έχουμε ορίσει μέσα από τις ανακοινώσεις μας.**
- **Ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών και αυστηροί έλεγχοι στους χώρους δουλειάς.**
- **Παύση εργασιών σε συνθήκες καύσωνα με πάνω από 37 βαθμούς, συνυπολογίζοντας και άλλους παράγοντες που δυσχεραίνουν τις συνθήκες ακόμα και σε χαμηλότερες θερμοκρασίες (υγρασία, άπνοια, αισθητή θερμοκρασία κλπ). Το ίδιο να ισχύσει και για συνθήκες παγετού. Πλήρης καταβολή του μεροκάματου και του ένσημου.**
- **Καθιέρωση καθημερινής ηλεκτρονικής καταγραφής των εργαζομένων στην οικοδομή - ένα**

ένσημο για κάθε μέρα δουλείας ανεξάρτητα από τη μορφή και το μέγεθος του έργου.

- **Όλο το κόστος της ασφαλιστικής εισφοράς στους εργοδότες και το κράτος.**
- **Κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη.**

Επιβάλλεται εκ των πραγμάτων, άμεσα η Ομοσπονδία Οικοδόμων καθώς και τα Συνδικάτα, να προχωρήσουν σε γενικές συνελεύσεις , ώστε να ανοίξει η συζήτηση, να αρχίσει η οργάνωση και ο σχεδιασμός της δουλειάς για τη μάχη της Σύμβασης.

Να προχωρήσουμε σε εξορμήσεις, παρεμβάσεις και συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς, για την πλατιά ενημέρωση του κλάδου σε σχέση με την αναγκαιότητα της διεκδίκησης των αιτημάτων μας.

Να επιστρατεύσουμε όλες τις μορφές πάλης στην κατεύθυνση της κλιμάκωσης (συλλαλητήρια, στάσεις εργασίας, απεργίες).

Ξέρουμε πως δε θα είναι μια εύκολη μάχη, αντίθετα θα έχει διάρκεια και θα είναι συγκρουσιακή, επειδή τα αφεντικά δεν είναι διατεθειμένα να παραχωρήσουν τίποτα. . Μόνο όμως αν γίνει υπόθεση όλου του κλάδου μπορεί να έχει νικηφόρα έκβαση!

**Κατσίφης Νίκος (Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας, Παράρτημα Καλλιθέας)
Χριστόπουλος Τάσος (Συνδικάτο Οικοδόμων, Παράρτημα κέντρου)**